

Predikan av Carl Lagerkvist i S:t Peters kyrka – Enheten i Kristus - 2024

Enheten i Kristus Joh 17:1-11

I dagens bibeltext ber Jesus Kristus till Fadern – Gud själv. Resultatet av detta är att vi också förstår och lär känna Jesus som bedjaren. Jesus bad för lärjungarna då och Jesus ber för oss idag. Jesus ber med vanda, oro men också med en stor portion av kärlek till Gud om och för sina lärjungar. Jesus ber med samma vanda, oro och kärlek till Gud om och för dig, mig och sin kyrka idag. Jag undrar hur den bönen skulle låta?

Till skillnad ifrån den bön som vi alltid ber här i S:t Peter och i många andra kyrkor, samfund och traditioner världen över så verkar bönen som Jesus ber i bibeltexten till skillnad från Herrens bön vara annorlunda. Bönen som Jesus ber i texten sätter in Jesus i ett narrativ som vår herde och vår frälsare – räddare. Denna lilla korta bönen Jesus ber tar oss igenom Jesu födelse, genom hans livsverk som sedan leder upp till golgata.

Bönen som Jesus ber till sina lärjungar är att förstå honom som i en relation med Gud, till skapelsen och till dig och mig. För att förstå denna text eller passagen är det viktigt att stanna upp och försöka tänka in vad Johannes menar med denna passage både då och nu.

Jesus säger: "Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina." Det är lätt att tolka detta som att Jesus bara bryr sig om en liten utvald skara och inte resten av världen. Men vi måste förstå dessa ord i sitt sammanhang då och idag. Denna bön är specifikt riktad till lärjungarna – både de som var där med honom och de som skulle komma att tro genom deras vittnesbörd. Jesus vet att dessa lärjungar kommer att möta stora svårigheter och motstånd från världen, och därför ber han särskilt för deras beskydd och styrka. Denna bön har

också en djupare betydelse för den johannesiska gemenskapen som evangeliet var skrivet för.

Denna gemenskap levde i en tid av stora spänningar och konflikter, där världen ofta sågs som en plats av fientlighet mot Guds rättfärdighet och kärlek. Jesu bön är en bön för enhet och skydd i en sådan fientlig värld, det är också en bön för oss idag. Dualismen som vi möter i texten är en utmaning för oss. I texten ber Jesus för de som han har undervisat i Guds kärlek. Idag ber Jesus för alla människor som lyfter upp hans namn. Men du som ännu inte har lärt känna honom? Gud är alltid aktiv i världen, Jesu bön till dig som ännu inte tror eller känner honom är att han står och knackar och likt en relation vill Jesus lära känna dig. I vår värld kan vi vara överens om att det finns makter som inte vi kan rå på, makter som inte är av ljuset. Makter som är av ondo. Jesus ber ständigt för oss och i vår ande. Det finns kraft i Guds namnet. En kraft som kan sätta oss i rörelse, människor i rörelse och kraft att förändra och befria – Jesus Kristus din förebedjare som ständigt ber för dig och som vill bevara dig ifrån allt ont. Det betyder inte att vi som tror på namnet Jesus är förskonade ifrån allt ont men Gud är en gud som är god och som vill oss som har satt vår tillit till honom väl trots omständigheterna i världen.

Vi ser idag hur den psykiska ohälsan sprider ut sig på alla plan i vårt samhälle. Vi ser katastrofer. Krig. Svält. Polarisering. Den politiska debatten är idag tuffare än någonsin. Vi kan också titta närmare än så utanför vår egen byggnad och förstå att människor finns och lever i marginalen på ett sätt vi tidigare kanske inte förstod. Som kyrka har vi ett ansvar att vara en röst för dem som ingen har. Att vara en medvandrare.

Temat idag är enheten i Kristus och temat kan också understryka hur vi är tillsammans som kyrka tillsammans med andra trossyskon och andra

kyrkor världen över. Det räcker att vi också bara tar oss en titt på entrén eller porten till vår kyrka, S:t Peters kyrka så förstår vi att det inte bara är vi i S:t Peters församling som firar Gudstjänst och använder detta som ett Guds hus. Såvitt jag har räknat rätt är det fyra olika församlingar utöver vi i S:t Peters församling som på olika sätt möts här, firar gudstjänst eller träffas och ber i kyrkan i – Guds namn. Vi må tycka olika, Vi når olika människor, vi också uttrycker vår tro på olika sätt men det vi har gemensamt är det som binder oss samman – vår tro och vårt dop i Kristus Jesus. Hur mycket jag än har svårt för hur andra predikar eller presenterar teologi. Detta säger jag kanske också för det berör mig och träffar mig djupt. Här får även jag räcka upp min hand, med vetskap om alla gånger jag har uttryckt mig klumpigt eller talat nedlåtande, kritiserat om hur vissa människor, församlingar presenterar – olika Gudsbilder som kanske inte stämmer överens med just min.

Orden ifrån Efesierbrevet 4 om Andens enhet är något att ta spjörn emot och att sträva efter i just detta.

Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, ²alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. ³Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: ⁴en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. ⁵En är Herren, en är tron, ett är dopet, ⁶en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Vi är kallade att leva ut och be om enhet i världen. Enhet i säg betyder inte att vi måste tro, tycka likadant, nej tvärtom att vi i ömsesidigt beroende kan leva sida vid sida med varandra i kärlek. Att odla den goda generositeten mellan oss, som föder ny kraft i nåd till varandra. Detta är en utmaning för oss i vår församling. Det är också en utmaning för den större gemenskapen

som vi i S:t Peters församling finns i - Equmeniakyrkan. Det är en utmaning för kyrkan i världen.

Men människan är inte felfria. Genom det vi gör kan vi både förstora Gud och förstöra. Vår vilja att försöka se Gud. Att kunna ta på Gud är också ett uttryck för en hunger och en längtan som inte är att ta miste på. Nej. Men vår strävan kan dock bli ibland allt för stor och oproportionerlig sett till verkligheten eftersom vi också bara är människor. Det är vår enhet, tron på det goda som förstorar Guds namn i världen och som sätter oss i rörelse som en enda kropp, en enda kyrka.

Du är förborgad i den bön som Jesus ber som förmedlar dem goda nyheterna. Gud har gett oss sitt namn. I det Gud är. Jag är den jag är. Vi är fåren i hans hjord och herden Jesus Kristus känner sina får. Du som vill söka dig närmare Jesus Kristus, som ständigt manar och ber för dig, som knackar på ditt hjärtats port men som alltid tar två-tre steg ifrån dörren och ställer sig längst ner på trappan och tittar upp på dig eftersom Jesus aldrig tvingar sig på, just dig vill Jesus möta.

Jesus på samma sätt tittar upp emot himmelen när han ber för sina lärjungar. Han "såg upp mot himlen" när han bad. Detta symboliserar en blick bortom det jordiska, bortom våra mänskliga begränsningar mot något som är större – mot Guds obegränsade verklighet. Genom att Jesus lyfter blicken visar han oss att bön är en handling av att också söka det gudomliga, att lyfta vår blick, våra hjärtan och sinnen mot Gud och mot hans eviga rike.

Du som vill lyfta din blick mot Jesus blir mottagen och möter ett ansikte som ser på dig med goda ögon, som ser på dig med en kärleksfull blick. I nattvardens måltid möter vi honom som led, dog och uppstod för dig och mig. Den Guden tror vi på som kom ner till jorden och blev en av oss, som blev obekvämlig och som lät sig hänga på ett kors. Det var för dig och mig han

dog, för oss. Ja för hela mänskligheten. Jesus ber för dig ständigt. Han utelämnar inte dig, tappar inte bort dig även om det kan kännas så, kanske har Jesus hela tiden befunnit sig med dig på din färd. I bön. I dina suckar. I din glädje. I din sorg. För visst är det gott att tänka: När du känner att dina böner inte längre räcker, eller att du inte orkar att be. Då kan du vara viss om att JESUS BER FÖR DIG. Bevara Jesus i dig så ska Jesus bevara dig i honom. Amen.